

Komunizmus

Nasledujúce je ukážkou z knihy MOJE PREBUDENIE. Jedná sa o vynikajúcu štúdiu skutočných páchatel'ov komunizmu. Článok ponúka šokujúce fakty, ktoré si je možné veľmi ľahko overiť.

.

Jedného dňa sa mi dostali do rúk noviny s názvom Zdravý rozum. Boli to konzervatívne, pravicové noviny vymodelované podľa vzoru Tomasa Painea, len odkaz bol zjavne odlišný. "ŽIDMI VEDENÝ NAACP AKO SÚČASŤ KOMUNISTICKÉHO PLÁNU PRE AMERIKU!", zneli titulky jedného článku. "KOMUNIZMUS JE ŽIDOVSKÝ", vytruboval ďalší. Našiel som aj zopár starých čísel. Obrovské titulky v jednom článku tvrdili "ČERVENÁ DIKTATÚRA DO ROKU 1954!" Ak sa takéto upozornenie čítalo v roku 1965, nevzbudzovalo veľa dôveryhodnosti. Titulky typu National Enquirer sa mi zdali smiešne, bolo však ťažké odolať prečítaniu niečoho tak škandalózneho, aj keby som sa mal nad tým len zasmiať.

Jedna z pravidelných dobrovoľníčok, Mattie Smithová, staršia pani v kvetinových šatách a bizarnom klobúku ma videla prehrabávať sa v titulkoch novín a jednoducho povedala: "Vieš, ono je to pravda." "Červená diktatúra do roku 1954?", odvetil som s úsmevom. "Nie," povedala, "komunizmus je židovský. Oni sú za tým." Pomyslel som si, že pobavím starú pani slušným polemizovaním. "Ako by mohli?", spýtal som sa. "Komunisti sú ateisti, neveria v Boha. Židia v Boha veria, tak ako môžu byť komunistami?"

"Vieš kto je Herbert Aptheker?" odpovedala otázkou. "Nie," odpovedal som nenútene. Bola ako natiahnutá pružina, čakajúca na uvoľnenie. "Má oficiálnu úlohu hlavného teoretika komunistickej strany USA a je v zozname *Kto je kto vo svetovom židovstve*. Leon Trockij, komunista, ktorý prevzal vládu v Rusku s Leninom bol v *Kto je kto v americkom židovstve*. Jeho skutočné meno je Lev Bronstein. Obaja sú ateistickí komunisti a obaja sú hrdo uvádzaní ako významní Židia v týchto knihách, publikovaných najväčšími židovskými organizáciami vo svete."

Pokorne som ponúkol vysvetlenie: "Možno sú tam uvedení, pretože kedysi boli Židmi." "Ešte sa toho máš čo učiť," odvetila s výdychom. "Podľa izraelského Zákona návratu, môžeš byť ateistický komunista a stále sa prisťahovať do Izraela. Aj ich tam veľa je. Jedinou podmienkou prisťahovania je, že musíš byť Žid a Žid je opísaný jednoducho ako osoba židovského pôvodu. Takže vidíš, môžeš byť Žid a ateista zároveň a tiež komunista - a vravím ti, komunizmus je židovský!"

"Všetci Židia sú komunisti?" spýtal som sa sarkasticky. "Nie, nie, nie," empaticky odpovedala s veľkou trpezlivosťou, s ktorou oddeľovala slová. "Všetci Židia nie sú komunisti, tak ako všetky hady nie sú jedovaté. Ale väčšina vedúcich komunistov v Amerike sú Židia, rovnako ako väčšina usvedčených ruských špiónov v Amerike, rovnako ako vodcovia Novej Ľavice. A historicky väčšina komunistických revolucionárov v Rusku boli tiež Židia."

Slová pani Smithovej mi boli akési nepríjemné. Napriek tomu, že ešte nebol čas na odchod, povedal som, že musím stihnúť autobus domov. Rýchlo som odišiel s kancelárie. Pani Smithová sa musela mýliť, nemal som však dostatok faktov, aby som jej dokázal oponovať. Rozhodol som sa urobiť na tému výskum, aby som jej mohol ukázať ako sa mýlila. Trápilo ma aj to, že som sa vôbec rozprával s niekým, kto tvrdil také veci o Židoch. Bol som neochvejným antikomunistom a navrhnúť, že Židia sú za hrôzami komunizmu bolo pre mňa strašné tvrdenie, o ktorom mi srdce vavelo, že to nemôže byť pravda. Bolo to po prvýkrát, čo som sa ocitol tvárou v tvár osobe, o ktorej som sa domnieval, že je antisemita. O chvíľu som bežal ulicou, aby som chytil električku.

Nasledujúcich pár dní som sa vyhýbal čo i len pomysleniu na tento problém a nešiel do kancelárie Občianskeho združenia. Nakoniec som si však prečítal dvoje noviny Zdravý rozum, ktoré som si vzal domov. V jednom čísle tvrdili, že NAACP (National Association for the Advancement of the Colored People, Národná asociácia pre pokrok farebných ľudí, pozn. prekl.) je čelnou komunistickou organizáciou venovanou konečnému prevratu nášho spôsobu života.

Združovala 12 Židov a jedného černochoa ako jej zakladateľov a všetci boli oddanými marxistami s desaťročia dlhými komunistickými spojeniami. Článok tvrdil, že jediný hlavný čierny zakladateľ NAACP, W. E. B. Dubois bol otvoreným členom komunistickej strany, ktorý imigroval do komunistickej Ghany (kde bol napokon pochovaný). Škandalózný článok ďalej tvrdil, že NAACP je financovaná židovskými peniazmi a vždy mala židovského prezidenta. Že Žid, Kivie Kaplan je jej súčasným prezidentom a skutočným vodcom organizácie a nie čierny "predstavitel" Roy Wilkins. Napriek tomu, že verejnosť považovala za vodcu Wilkinsa, noviny tvrdili, že v skutočnosti mal nižšie postavenie národného tajomníka.

Ďalšie číslo Zdravého rozumu nebolo o nič menej prekvapujúce. Obsahovalo dlhý článok tvrdiaci, že medzinárodný komunizmus je židovský výtvor a Ruská Revolúcia v skutočnosti nebola vôbec ruská. Židia vraj financovali a viedli komunizmus od jeho počiatku a dôkladne dominovali komunistickému hnutiu v Spojených štátoch.

Tento pravicový *National Enquirer* citoval mnohé mená, dátumy a zdroje na podporu týchto neuveriteľných tvrdení. Bol som veľmi skeptický k jeho tvrdeniam, ale informácie boli príliš neodolateľné na to, aby som ich ignoroval. Z predošlého rasového výskumu som sa však naučil neodsúdiť nepopulárny názor.

Napriek ich zdanlivo silnej dokumentácii vyzeral článok príliš zvláštne na to, aby bol pravdivý. Ako by mohla byť najväčšia a najsilnejšia černošská organizácia v Amerike založená, financovaná a vedená Židmi, dokonca marxistickými Židmi, namiesto černochov? Ako by mohlo byť niečo tak neuveriteľné držané v tichosti a väčšina ľudí by o tom nevedela? Ak ruská revolúcia bola skutočne revolúciou vedenou Židmi a nie marxistickými Rusmi, ako je možné, že takýto ohromný historický fakt je úplne ignorovaný v historických knihách a v našich populárnych médiách? Nevedel som tiež pochopiť prečo bohatí a silní Židia podporujú rasové miešanie a komunizmus.

Otec mi často rozprával o zle komunizmu a od prečítania kníh *The Conscience of a Conservative* od Barryho Goldwata, *None Dare Call it Treason* od Johna A. Stormera a *You can trust the Communists (To be Communists)* od Fredericka Charlesa Schwarza, som bol absolútny antikomunista. Tieto a iné knihy ma presvedčili o preniknutí komunistickej ideológie do našej spoločnosti, médií a vlády.

Kubánska kríza sa udiala len pred tromi rokmi a otcov plán vybudovať protiletecký úkryt bol stále čerstvý v mojej pamäti. Kúpil si dokonca jedlo a iné zásoby na prežitie. V tomto čase sa abstraktná myšlienka nukleárnej vojny stala realitou skutočnej prípravy na ňu. Na začiatku 60-tych rokov väčšina komunit testovala každý deň na poludnie sirény leteckého útoku. Občas, keď sme zabudli koľko je hodín a zaznela siréna, divili sme sa, že vojna je tak blízko.

Počas kubánskej krízy väčšina dospelých verila, že termonukleárna vojna sa neuskutoční, pretože sa nesmie uskutočniť – pretože už samotná myšlienka na ňu bola príliš hrozná. Ako 11 ročný som bol viac náchylný veriť, že ktosi môže stisnúť tlačidlo. Až po rokoch som objavil, že sme mali bližšie k nukleárnej vojne, než si to väčšina Američanov uvedomovala. Fakt, že komunisti ohrozili moju rodinu značne prispel k môjmu antikomunistickému postoj.

V jednom vydaní novin *Zdravý rozum* bol celostranový článok napísaný Winstonom Churchillom, ktorý sa volal "Sionizmus verzus boľševizmus: Boj o dušu židovského národa." Článok bol pôvodne vydaný v *Illustrated Sunday Herald* ôsmeho februára 1920. Churchill vrel, že svetové židovstvo sa zmieta medzi vernosťou ku komunizmu na jednej strane a sionizmu na strane druhej. Churchill dúfal, že Židia si osvoja sionizmus a nie to, čo nazýval "diabolský" a "zlovestný" boľševizmus. V dobre napísanom článku z čias ruskej revolúcie Churchill opísal komunizmus ako "zlovestnú konfederáciu Medzinárodného Židovstva", ktoré strhlo ruský národ za vlasy a stalo sa prakticky neochvejným pánom ohromného impéria."

Článok ma natoľko šokoval, že som si musel overiť jeho autenticitu. Zistil som, že bol pravý, skutočne napísaný Churchillom. Našiel som tiež niektoré židovské odkazy na tento článok, plačúce, že Churchillov článok dal pokrm antisemitom vo svete. Nasledujúce je úryvok z tohto článku.

"V násilnej opozícii všetkým týmto sféram židovského úsilia vyrastajú plány Medzinárodných Židov. Stúpenci tejto zlovestnej konfederácie sú väčšinou muži vychovaní medzi nešťastnou populáciou krajín, kde sú Židia prenasledovaní kvôli ich rase. Väčšina, ak nie všetci, zanechali vieru svojich predkov a opustili všetky duchovné nádeje budúceho sveta. Toto hnutie medzi Židmi nie je nové. Od dní Spartaka-Weishaupta až ku Karlovi Marxovi a Trockému (Rusko), Bélovi Kunovi (Maďarsko), Rose Luxemburgovej (Nemecko) a Emme Goldmanovej (USA), toto celosvetové sprisahanie na prevrátenie civilizácie, za rekonštrukciu spoločnosti na základe spomaleného vývoja, závistlivej zlomyseľnosti a nemožnej rovnosti neustále rastie. . .

. . . a teraz táto skupina výnimočných osobností z podsvetia veľkých miest Európy a Ameriky strhla ruský národ za vlasy a stala sa prakticky neochvejným pánom ohromného impéria. Nie je potrebné zveličovať časť vo vytvorení boľševizmu a uskutočnení ruskej revolúcie, ktorú zohrali medzinárodní a väčšinou ateistickí Židia.."

Napriek tomu, akou významnou osobnosťou bol Churchill, bol stále len jedným hlasom. Zdôvodnil som si, že sa o pôvode ruskej revolúcie mohol mýliť. Jeden z článkov *Zdravého Rozumu*, ktorý som čítal odkazoval na sériu výbušných dokumentov (spolu s číslami zložiek) z Národných archívov Spojených štátov. Napísal som miestnemu kongresmanovi F. Edwardovi Hebertovi a požiadal som ho, či by jeho kancelária nemohla pre mňa získať kópie týchto dokumentov. O pár týždňov na ceste domov zo školy, na mňa čakala veľká obálka od kongresmana.

Bola potvrdená pečaťou Spojených štátov amerických a dokumenty v nej boli z Národných archívov. Obsahovali správy od zahraničných vlád a rozsiahle správy od našich spravodajských pracovníkov v Rusku v časoch ruskej občianskej vojny v raných dňoch komunistickej revolúcie. Začiatkom 20-tych rokov bolo ešte ďaleko do založenia OSS a CIA. V tom čase túto prácu vykonávala americká armáda. Jeden z predstaviteľov našej vojenskej spravodajskej služby v Rusku v čase revolúcie bol kapitán Montgomery Schuyler. Posielal do USA pravidelné správy veliteľovi výzvednej armádnej zložky, ktorý ich potom ďalej poskytol ministrovi obrany a prezidentovi Spojených štátov.

Čítanie dlhých správ mi dalo možnosť nazrieť do dejinných udalostí, o ktorých vie len málo Američanov. Oznamovali hrozné masacre tisícok ruských aristokratov a inteligencie, zavraždených jednoducho pre to, lebo mohli poskytnúť účinné vedenie v opozícii proti komunistom. Veľa Američanov vie aspoň čosi o Stalinovom vraždení 20-tich miliónov. Milióny však zomreli aj v raných dňoch boľševizmu pod Leninom a Trockým, pretože práve títo dvaja muži iniciovali prvé masové vraždy a gulagy.

Správy bez akejkoľvek dvojzmyselnosti tiež oznamovali židovskú povahu revolúcie. V jednej z oficiálnych Schuylerových správ, sprístupnených verejnosti v roku 1958, takmer 50 rokov po tom, čo ich napísal a odoslal sa uvádza:

"Je pravdepodobne nerozumné povedať toto nahlas v Spojených štátoch, ale bolševické hnutie je a od začiatku bolo vedené a kontrolované ruskými Židmi najpodlízavejšieho typu..."
Kapitán Shluyer, americká výzvedná služba v Rusku počas revolúcie. (vo svojej oficiálnej správe)

Citovaním tejto oficiálnej správy nemám v úmysle nikoho uraziť, ale Schuylerova správa jasne vypovedá, či sa nám to páči alebo nie. V ďalšej správe napísanej o štyri mesiace neskôr, kapitán Schuyler cituje dôkaz Roberta Wiltona, ktorý bol vtedy hlavným ruským spravodajcom autoritatívnych novín *London Times*. Wilton neskôr napísal niekoľko najlepšie predávaných kníh o revolúcii, vrátane široko uznávanej *Russia's Agony* a *Last Days of the Romanovs*. Deviateho júna 1919 Schuyler cituje Wiltona nasledovne:

Tabuľka zhotovená v roku 1918 Robertom Wiltonom, spravodajcom London Times v Rusku ukazuje, že v tom čase tam bolo 384 komisárov vrátane 2 černochoch, 13 Rusov, 15 Číňanov, 22 Arménov a viac než 300 Židov. Neskôršie číslo 264 pochádza zo Spojených štátov po páde imperiálnej vlády.

Nebolo samozrejme príčiny pochybovať o správe novín Times alebo kapitána Schuylera. Nemohol som veriť vlastným očiam pri prezeraní si papierov rozložených po plastikovom obruse na stole v jedálni. Čudoval som sa, ako je možné, že "ruská revolúcia" mala len 13 etnických Rusov z 384 členov vrchnej vlády. Churchillov popis "strhnutia ruského národa za vlasy" ožil na stránkach, ktoré som dostal z našich Národných archívov.

Popri čítaní som zároveň neuveriteľné dokumenty Národných archívov aj kontroloval. Nielenže šéf výzvednej americkej služby napísal prezidentovi Spojených štátov o židovskej povahe komunizmu, to isté urobil aj americký ambasádor v Rusku David R. Francis. V januári 1918 telegraficky oznamoval americkej vláde:

Bolševickí vodcovia, z ktorých väčšina sú Židia a z ktorých 90% sú navrátení vyhncani, sa nestarajú o Rusko alebo akúkoľvek inú krajinu, ale sú to internacionalisti a pokúšajú sa začať svetovú sociálnu revolúciu.

David Francis, americký ambasádor v Rusku v čase revolúcie.

Národné archívy mi poslali aj kópie svojich dokumentov od Scotland Yardu a britskej spravodajskej služby. Vedenie britskej spravodajskej služby poslalo do Ameriky a iných krajín dlhú správu datovanú zo 16. júla 1919 o bolševizme v zahraničí. Volala sa "Mesačný prehľad pokroku revolučných hnutí v zahraničí". Táto dlhá správa dokumentuje komunistické hnutia v hlavných krajinách sveta. Hneď prvá veta prvého odseku na prvej strane tejto správy britskej vlády tvrdí, že Židia kontrolujú medzinárodný komunizmus.

Po rokoch, ako študent louisianskej štátnej univerzity som sa prihlásil do kurzu venovanému výlučne ruskej revolúcii. Ani môj profesor vo svojich prednáškach, ani učebnica (*Soviet Achievement*) nespomenula židovsko-ruský konflikt a židovskú nadvládu v komunistickej strane.

Židovská rola v komunistickej revolúcii však bola spomenutá vo veľkých židovských publikáciách ako napr. *Jewish Encyclopedia* a *Universal Jewish Encyclopedia*. Ohromilo ma, keď som zistil, že sa vlastne chvália vedúcou úlohou Židov v ruskej revolúcii. Zdôrazňovali dokonca úsilie komunistických Židov zakryť židovskú rolu – úspešná snaha - pretože mnohí ľudia v Európe a Amerike o tom stále nevedia.

“Máme definitívny dôkaz o tom, že Bolševizmus je medzinárodné hnutie kontrolované Židmi.”
Riaditeľ Britskej výzvednej služby americkému bezpečnostnému úradu

Komunistické hnutie a ideológia hrali významnú úlohu v židovskom živote, hlavne v rokoch dvadsiatych, tridsiatych a počas a po druhej svetovej vojne... Jednotliví Židia hrali dôležitú úlohu v raných štádiách bolševizmu a sovietskeho režimu... Značná prít'azlivosť komunizmu medzi Rusmi a neskôr aj západného židovstva sa vynorila so zriadením sovietskeho režimu v Rusku...

Mnohí Židia po celom svete teda považovali sovietsky koncept riešenia "židovskej otázky" ako skutočne pozitívny prístup... Komunizmus sa rozšíril do skutočne všetkých židovských komunít. V niektorých krajinách sa Židia stali vedúcim prvkom legálnych a nelegálnych komunistických strán a v niektorých prípadoch boli dokonca vedení k zmene ich židovsky znejúcich mien a vystupovaniu ako nežidia, aby nepotvrdili pravicovú propagandu, ktorá ukazovala komunizmus ako cudzie, židovské sprisahanie.

Kniha Trockého Stalin, napísaná v exile, sa pokúša ukázať, že Stalin hral len nepatrnú rolu v raných dňoch komunistického uchopenia moci. Trockij sa toto pokúsil ilustrovať rozširovaním pohľadnice, ktorá kolovala mesiace po revolúcii. Pohľadnica zobrazovala šiestich vodcov revolúcie.

Zobrazení sú Lenin, (ktorý bol aspoň zo štvrtiny Židom, doma rozprával jidiš a oženil sa so Židovkou),

Trockij (skutočné židovské meno: Lev Bronstein),

Zinoviev (skutočné židovské meno: Hirsch Apfelbaum),

Lunacharskij (nežid),

Kamenev (skutočné židovské meno: Rosenfeld)

Sverdlov (Žid).

Pohľadnica nielenže ukazuje židovskú nadvládu revolúcie, zároveň ilustruje fakt, že židovskí komunistickí vodcovia si skutočne zmenili mená tak, ako to uvádza *Encyclopedia Judaica*. Napriek tomu, že fakt o Leninovom židovskom pôvode bol dlhé roky držaný v tajnosti, židovskí spisovatelia si to teraz začínajú všímať. David Shub, autor knihy *Lenin: A Biography* uvádza v liste ruským emigračným novinám *Novij Žurnal*, že Leninova matka bola Židovka z otcovej strany a pravdepodobne aj z matkinej.

Okrem toho, Francúzsky židovský časopis *Review de Fonds Social Juif* oznamuje, že sovietskej spisovateľke Mariette Shaguinianovej sovietska cenzúra zabránila uverejniť dôkaz o Leninovom židovskom pôvode. Niekoľko židovských publikácií v posledných rokoch odhalilo Leninove dedičstvo, včítane *Jewish Chronicle*.

Moses Uritskij

Tajná polícia (Čeka), mala svojho prvého veliteľa Žida, Mosesa Uritzkého a väčšina nasledujúcich vodcov boli tiež Židia, vrátane Sverdlova a Jagodu, ktorý riadil pogromy, ktoré zabili desiatky miliónov ľudí. Minister sovietskej propagandy počas vojny bol Žid, Ilija Ehrenburg, ktorý sa preslávil nabádaním sovietskych vojakov v druhej svetovej vojne k znásilneniam a vraždám žien a detí v Nemecku.

Anatol Goldberg citoval Ehrenburga vo svojej knihe Ilija Ehrenburg ako hovorí, "...Nemci nie sú ľudské bytosti...nič nám neprináša toľko radosti ako nemecké kostry."

Komunistická tajná polícia, ktorá prešla mnohými zmenami mena, vrátane Cheka, OGPU, GPU, NKVD, NKGB, MGB a KGB bola najobávanejšou policajnou agentúrou v dejinách sveta. Uväznila, umučila alebo zavraždila viac než 40 miliónov Rusov a východných Európanov. Dokonca aj najkonzervatívnejší sovietski historici 60-tych rokov uvádzali počet zavraždených medzi 35 až 40 miliónmi, čo je číslo, ktoré nezahŕňa milióny ďalších, ktorí boli odstránení, uväznení, poslaní do exilu, mučení alebo premiestnení.

Prvý ľudový komisariát v roku 1918. Sediac zľava: Urický, Trocký, Zinoviev, Sverdlov, Kaganovič – všetci Židia.

Nositeľ Nobelovej ceny Alexander Solženicyn vo svojom diele *Súostrovie Gulag*, použijúc výskum sovietskeho štatistu, ktorý mal prístup k tajným vládnym spisom, I. A. Kurganova, odhaduje, že medzi rokmi 1918 a 1959 zomrelo najmenej 66 miliónov rukami komunistických vodcov v Rusku. V *Súostrovi Gulag II* Solženicyn potvrdzuje, že Židia vytvorili a spravovali organizovaný systém sovietskych koncentračných táborov, v ktorých zahynuli desiatky miliónov ľudí. Na strane 79 knihy *Súostrovie Gulag II* sú zobrazení vodcovia najväčšieho stroja na zabíjanie v ľudských dejinách. Sú to Aron Solts, Yakov Rappoport, Lazar Kogan, Matej Berman, Genrikh Jagoda a Naftaly Frenkel. Všetci šiesti sú Židia.

Zaujímavé je, že v tomto čase vrážd a mrzačenia boli Židia chránenou triedou a to natoľko, že komunistická strana v bezprecedentnom vyhlásení označila akýkoľvek prejav antisemitizmu za kontrarevolučnú urážku, ktorá sa trestá smrťou.

Jewish Voice z januára 1942 uvádza: "Židia nikdy nezabudnú, že Sovietsky zväz bol prvou krajinou - a jedinou krajinou na svete, v ktorej bol antisemitizmus zločinom." *Congres Bulletin* (publikácia amerického židovského kongresu) uvádza:

Antisemitizmus bol považovaný za kontrarevolúciu a kruté tresty vymerané za činy antisemitizmu boli prostriedkami, ktorými existujúci spoločenský poriadok ochraňoval svoju bezpečnosť.

Ruský Penal Codes z roku 1922 a 1927 išiel dokonca tak ďaleko, že povýšil antisemitizmus za zločin trestaný smrťou. Kniha *Soviet Russia and the Jews* od Gregora Aronsona publikovaná v American Jewish League Against Communism (1949, NY) cituje Stalina vyslovujúceho sa k týmto opatreniam v interview z roku 1931 s Jewish Telegraph Agency:

...Komunisti nemôžu byť nič iné, len otvorení nepriatelia antisemitizmu. V Sovietskom zväze bojujeme proti antisemitom najsilnejšími metódami. Aktívni antisemiti sú trestaní smrťou podľa zákona.

V škole som tieto fascinujúce fakty predebatoval s niektorými učiteľmi. Boli rovnako neveriaci ako som bol aj ja. Jeden navrhol, že židovská účasť v komunistickej revolúcii mohla byť dôsledkom dlhotrvajúceho dejinného prenasledovania Židov cárom a ruskou inteligenciou.

Napríklad Tolstoj, Dostojevskij a mnohí iní prominentní ruskí spisovatelia kritizovali židovské machinácie vo svojich knihách a článkoch. Rusom sa nepáčilo, že Židia používali Ruský jazyk na obchodovanie medzi nežidmi ale medzi sebou hovorili jidiš. Obviňovali ich tiež, že namiesto splynutia s kresťanskou väčšinou, používali mentalitu " my proti nim".

Spor medzi Rusmi a Židmi existoval po stáročia a z týchto konfliktov vyrástli pogromy na potlačenie Židov. Táto vojna bez hraníc môže byť ilustrovaná židovskou reakciou na antisemitské májové zákony z 80-tych rokov 19. storočia. Májové zákony z roku 1882 sa pokúšali zabrániť Židom vykonávať niektoré profesie a nariadiť presídlenie väčšiny Židov do ich pôvodnej oblasti v krajine (obrovská oblasť, pôvodne založená v roku 1772, zahrňujúca oblasť asi polovice západnej Európy, rozpínajúca sa od Krymu k Baltskému moru, v ktorej sa mali Židia usídlit'). Ako odplatu urobili židovskí medzinárodní bankári všetko, čo bolo v ich silách, aby zničili ruskú ekonomiku. Encyclopedia Britannica to opisuje takto:

Ruské májové zákony boli najviditeľnejším legislatívnym monumentom, aký moderný antisemitizmus dosiahol... Ich okamžitým výsledkom bola ruiniujúca ekonomická komerčná kríza, ktorá dopadla na celú krajinu a hlboko zasiahla národný dlh. Vyjednávalo sa o veľkú pôžičku s domom Rothschildovcov a podpísala sa predbežná zmluva, keď... bol minister financií upozornený, že ak neprestane prenasledovanie Židov, veľký bankový dom bude musieť od zmluvy ustúpiť...

V odozve na ekonomické a iné tlaky na Rusko vydal cár 3. septembra 1882 dekrét , v ktorom uvádzal:

Nejaký čas sa vláda zaoberala problémom Židov a ich vzťahom k zvyšku obyvateľstva krajiny z pohľadu, ktorý zisťuje smutné podmienky kresťanských obyvateľov zapríčinené židovským obchodovaním...

Až na niekoľko výnimiek sa ako celok sústredili nie na obohatenie krajiny, ale na úskočné podvádzanie jej obyvateľov, najmä obyvateľov chudobných. Toto ich správanie volalo po proteste zo strany týchto ľudí... je vecou naliehavosti a spravodlivosti osvojiť si prísne opatrenia na zastavenie utlačania praktizovaného Židmi na obyvateľoch a oslobodenie krajiny od jej nesprávnych postupov, ktoré boli, ako je známe, príčinou rozruchu.

Takže Židia mali dostatočný dôvod pokúsiť sa zvrhnúť Ruskú cársku vládu a existuje priamy dôkaz, že tak aj urobili.

The Jewish Communal Register of New York City v rokoch 1917 - 1918, tlačený a vydávaný židovskou komunitou, ukazuje Jacoba Schiffa, ktorý bol v tom čase jedným z najbohatších mužov na svete, ako hlavu obrovského bankového domu Kuhn, Loeb & Company. V článku sa uvádza ako firma Kuhn, Loeb & Company "zložila veľkú japonskú vojnovú pôžičku v rokoch 1904 - 1905, čím umožnila japonské víťazstvo nad Ruskom." Spomína sa tam tiež:

Pán Schiff vždy používal svoje bohatstvo a vplyv na presadzovanie záujmov svojho národa. Financoval nepriateľov autokratického Ruska a použil svoj finančný vplyv na zabránenie prístupu Ruska na finančný trh Spojených štátov.

Jacob Schiff dal v skutočnosti niečo medzi 17 a 24 miliónov dolárov na financovanie židovsko-komunistických revolucionárov v Rusku - sumu, ktorá by bola dnes ekvivalentná stovkám miliónov. Rabín Marvin S. Andelman vo svojej knihe To eliminate the Opiate cituje dva zdroje zobrazujúce Schiffovu finančnú podporu komunistickej revolúcií a ich konečnej odplate:

Jacob Schiff mal zásluhu na tom, že dal 20 miliónov dolárov bolševickej revolúcii. Rok po jeho smrti bolševici uložili vyše 600 miliónov rubľov do Schiffovej bankovej firmy Kuhn & Loeb.

Spočiatku ma prekvapovalo, že násilne antikapitalistická komunistická strana by bola podporovaná jedným z najprominentnejších kapitalistov na svete. Napokon som si však uvedomil, že ruská revolúcia nebola v konečnom dôsledku o víťazstve ekonomickej ideológie, ale o vyriešení odvekého zápasu medzi dvoma silnými národmi – Židmi a Rusmi - v etnickej vojne, ktorá skončila tragicky v totalitnej tyranii komunistickej diktatúry. Čo je ešte horšie, vyriešený bol v terore a krviprelievaní Čeky a gulagov.

Fakt, že kapitalista ako Jacob Schiff podporoval otvorene socialistický režim ako komunizmus, ma donútilo opýtať sa, či je na komunizme niečo viac, než by sa na prvý pohľad zdalo. Čím bol komunizmus pre Židov, ktorí nepatrili medzi proletariát, taký zaujímavý, keď komunizmus mal byť podľa slov Lenina "diktatúrou proletariátu"? Je zrejmé, že Židia nepatrili medzi Marxových "pracujúcich sveta", pretože žiadna iná skupina nebola viac zviazaná s kapitalizmom alebo manipuláciou a používaním kapitálu ako práve Židia.

Skontroloval som si komunistické osobnosti, ktoré boli podľa Mattie Smithovej v židovskom *Kto je Kto vo svetovom židovstve*. Ateista Leon Trockij rovnako ako ateista Maxim Litvinov, sovietsky minister zahraničných vecí, sú pyšne uvádzaní v zozname slávnych Židov, zozbieranom vedúcimi židovskými rabínskymi skupinami po svete.

Winston Churchill vo svojom veľavravnom článku "Sionizmus verzus bolševizmus: Boj o dušu židovského národa," argumentoval, že komunizmus a sionizmus boli rozdielne ideológie, ktoré súperili, ako napísal, "o dušu židovského národa." Čosi ale nebolo v tomto ohromnom boji celkom kóšer, pretože sa zdalo, že mnohí sionisti podporovali aj komunizmus a prinajmenšom v počiatočných rokoch mnoho komunistov sympatizovalo so sionizmom. Milióny Židov, dokonca superkapitalisti ako Jacob Schiff, podporovali komunistickú revolúciu v Rusku. Zdal sa to byť boj medzi dvoma bratmi, ktorí sa občas pohádajú, ale proti spoločným nepriateľom sa vždy spoja.

V roku 1975 som čítal knihu Trockij a Židia, napísanú Josephom Nedavom a vydanú cez Jewish Publication Society (Philadelphia, 1971). Zdôrazňuje sa v nej, že pred ruskou revolúciou zvykol Leon Trockij hrať šach s barónom Rothschildom zo slávnej bankárskej rodiny Rothschildovcov.

Židovský novinár (M. Waldman) ktorý poznal Trockého z obdobia jeho pobytu vo Viedni uvádza, že Trockij "zvykol hrať šach s barónom Rothschildom v Café Central a pravidelne čítal noviny v Café daily."

Čo mohli mať Rothschildovci, najväčší bankári v Európe spoločné s vodcom, ktorý chcel zničiť kapitalizmus a súkromné vlastníctvo? A prečo bol naopak oddaný komunista blízkym priateľom jedného z najmocnejších "kapitalistických utlačateľov" na svete? Mohli sa pozerat' na sionizmus a komunizmus ako na dve úplne rozdielne cesty na dosiahnutie rovnakých cieľov moci a pomsty voči cárovi?

Naskytá sa niekoľko otázok: 1. Mohol byť komunizmus jednoducho nástrojom na porazenie a prevzatie moci nad ich ruskými protivníkmi? 2. Akú úlohu hrali iné národy, o ktorých sa Židia domnievali, že sú s nimi v konflikte? 3. Bol komunizmus pôvodne plánom strategickej nevyhnutnosti, ktorá dosiahla ďaleko za hranice Sovietskeho Ruska? Toto boli dôležité otázky. Domnieval som sa, že môžem na ne nájsť odpovede vo filozofickom pôvode komunizmu.

Rozhodol som sa preskúmať ideologické korene komunizmu. Vo verejnej knižnici som našiel *Kapitál* a *Komunistický manifest*. Knihy Karla Marxa boli nepochopiteľné, najmä časť zaoberajúca sa

Heglovou dialektikou, ale dávali nejaký zmysel, ak človek veril, že ľudstvo má povahu stroja, ako to Marx opisoval. Jeden z mojich učiteľov v nedomyšlenej úvahe povedal, že komunizmus je vynikajúca teória, ktorá zlyhá v praxi. Vynikajúca teória musí podľa mňa fungovať v praktickom živote a komunizmu sa to nedarilo. Neexistovala teória, ktorá by sľubovala viac ľudského šťastia a zároveň priniesla viac chudoby, duševného a fyzického útlaku, ľudského utrpenia a smrti ako komunizmus.

Až kým som nenazrel do základov komunizmu, vždy som si myslel, že Marx bol Nemec. Vlastne, čítal som, že Marxov otec bol kresťan. Ukázalo sa však, že jeho otec, úspešný právnik, bol Žid, ktorý obrátil svoju vieru na kresťanskú po tom, čo dekrétom zakázali Židom praktizovať právo. Oveľa neskôr, v roku 1977, som čítal článok v *Chicago Jewish Sentinel*, ktorý odhaľoval Marxa ako vnuka rabína a "potomka talmudských učencov mnohých generácií". Výborný článok v *Barnes Review* zdôrazňoval zasa "rasizmus Marxa a Engelsa".

Nielenže bol potomkom talmudských učencov, ale nenávidel Rusov nenávisťou, ktorá by sa dala opísať ako patologická. Vyhľadal som Marxa v židovských encyklopédiách a na svoje prekvapenie som zistil, že muž, ktorý ho učil mnohým princípom komunizmu bol Moses Hess. Môže sa to zdať neuveriteľné, ale súčasní sionistickí vodcovia uctievať Mosesa Hessa ako "predchodcu" moderného sionizmu. V *Encyklopédii sionizmu* v Izraeli nájdeme pod heslom Moses Hess nasledujúce:

Pionier moderného socializmu, sociálny filozof a predchodca sionizmu...Hess bol predchodcom politického a kultúrneho sionizmu a najmä socialistického sionizmu. Významne sa angažoval vo vzrastajúcom socialistickom hnutí. Karol Marx a Fridrich Engels priznali, že sa od neho vo formujúcich sa časoch hnutia veľa naučili... The Encyclopedia of Zionism in Israel

Po mesiacoch čítania všetkých možných zdrojov som si uvedomil, že stará pani v kancelárii Občianskeho združenia mala v podstate pravdu, aspoň teda o pôvode komunistickej revolúcie. Cítil som sa, akoby som sedel na okraji sopky. Každá nová informácia potvrdzovala a vyjasňovala problém ešte viac.

V knihe *The Last Days of the Romanovs* Robert Wilton pre London Times počas 17 rokov v Rusku zhrnul "ruskú revolúciu" nasledovne:

Sverdlov

Celý záznam bolševizmu v Rusku je nezmazateľne vrytý známkou cudzej invázie. Zavraždenie cára, zámerne plánované Židom Sverdlovom a vykonané Židmi Gološekinom, Syromolotovom, Safarovom, Vojkovom a Jurovskym je činom nie ruských ľudí, ale tohto nepriateľského votrelca.

V roku 1990 vydal veľký newyorský vydavateľ, Free Press, pobočka Simon & Schuster knihu napísanú izraelským historikom Louisom Rapoportom, s názvom *Stalinova vojna proti Židom*. Autor v nej nedbalo priznáva, čo by sme my - nežidia nemali vedieť:

Mnohí Židia boli euforickí nad ich vysokým zastúpením v novej vláde. Leninovmu prvému politbyru dominovali muži židovského pôvodu...

Pod Leninom sa Židia angažovali vo všetkých aspektoch revolúcie, vrátane jej najšpinavšej práce. Napriek tomu, že komunisti prisahali vykoreniť antisemitizmus, po revolúcii sa rýchlo šíril - čiastočne kvôli obsadeniu sovietskej administratívy toľkými Židmi, ako aj traumatickou a neľudskou sovietskou administratívou, ktorá nasledovala. Historik Salo Baron poznamenal, že ohromná disproporcija Židov sa pridala k novej sovietskej tajnej službe Cheke... a mnohí, ktorí boli v nemilosti Cheky, boli zastrelení židovskými vyšetrovateľmi. Kolektívne vedenie, ktoré sa

vynorilo v posledných Leninových dňoch bolo riadené Židom Zinovievom, určeným s vlnitými vlasmi...

Kedysi rozšírené vedomosti o židovskom riadení "ruskej revolúcie" zmizli z nášho povedomia - príklad môžeme nájsť v časopise *National Geographic Magazine* z mája 1907. Článok nazvaný "Revolúcia v Rusku" opisuje židovské vedenie teroristickej komunistickej revolúcie.

Pomsta Židov

...takmer všetci revoluční vodcovia patria k židovskej rase a najúčinnějšía revolučná agentúra je Jewish Bund... Vláda trpela touto rasou viac, ako všetkými ostatnými subjektami dohromady. Kedykoľvek je spáchaný zúfalý čin, vždy tak robí Žid a sotva existuje jeden lojálny člen tejto rasy v celom impériu.

Fakty sú nevyvrátiteľné. Ohromná časť dejín bola zmazaná z intelektuálneho povedomia západu tak kompletne, ako môže byť vymazaný spis z obrazovky počítača. George Orwell vo svojom klasickom románe 1984 o historickej pravde píše o pamäťovej diere. Taký bol osud pravdy o skutočných páchatel'ov "ruskej revolúcie".

Opýtal som sa sám seba dve otázky: " Prečo je dejinná pravda o komunistickej revolúcii potláčaná, utajovaná a ako mohlo byť takéto potlačenie v slobodnom svete dosiahnuté?" Prvá otázka má zrejmú odpoveď - sily svetového židovstva nechcú, aby verejnosť vedela, že boli autormi najrepresívnejšieho a najvražednejšieho zla v dejinách ľudstva: komunizmu. Je jasné, že vedomosti o tomto fakte by nevytvorili dobré vzťahy verejnosti so Židmi.

Odpoveď na druhú otázku je vyhýbavejšia. Uvedomil som si, že len veľmi mocné sily môžu potlačiť dôležité fakty dejinných udalostí a vytvoriť klamný dojem "ruskej revolúcie", v ktorej bolo len 13 etnických Rusov na najvyšších stupňoch boľševickej vlády. Židia mali zrejme historicky veľkú moc - ako je to dokázané Jacobom Schiffom, Rothschildovcami a inými - ale moc zmeniť vnímanie dejín - to vyzeralo absurdne. Len pred niekoľkými mesiacmi keď mi Mattie Smithová v Občianskom združení povedala, že ruská revolúcia bola židovská, myslel som si, že táto myšlienka je smiešna.

Teraz, keď som vedel, že tomu tak je, začínal som objavovať nové skutočnosti sveta. Fakty, ktoré som vtedy vedel ma viedli k novým zaujímavým otázkam:

- Som antisemita ak akceptujem historický fakt, že "ruská revolúcia" nebola vlastne ruskou, ale zvrhnutím cárskeho Ruska antagonistickou, neruskou menšinou?
- Existuje historický nacionalizmus medzi Židmi, ktorý je nepriateľským voči ostatným národom?
- Sú židovské záujmy zladené so záujmami kresťanského západu, alebo sú s nimi v konflikte?
- Ak sú tieto záujmy občas v konflikte, má vysoko koordinované svetové židovské úsilie a ostrý boj za ich etnické záujmy v Rusku nejaké dôsledky pre západnú Európu a Ameriku?
- Ako ich organizovaná moc vytvorila náš "špeciálny vzťah" s Izraelom v moderných časoch?
- A nakoniec: má pýtať sa na tieto otázky niečo spoločné s nenávisťou?

Keď som videl v televízii programy o antisemitizme, nenávisť bolo slovo takmer vždy používané na opisanie akéhokoľvek negatívneho názoru na Židov. Necítil som voči Židom nenávisť. Moje vyšetrovanie bolo čisto intelektuálnou rozcvičkou. Bol som votrelcom pozerajúcim do sveta, do ktorého nepatrím, bol to však svet, ktorý ma zaujímal. Uvažujúc nad otázkou "nenávisť", spýtal som sa učiteľky, prečo slovo nenávisť nebolo ani raz spomenuté v médiách na opis motivácie masových vražd miliónov ruských kresťanov v Sovietskom zväze. Chce to skutočne veľa nenávisťi spáchať takéto ohavné zločiny. Nemala odpoveď a ja som mal stále veľa otázok.

S objavením spoločných koreňov sionizmu a komunizmu som sa rozhodol preskúmať dejiny židovského národa a to tak historický judaizmus ako aj vývoj moderného sionizmu. Cítil som, že som mal vo svojom vyšetovaní prístup k najlepším zdrojom na svete. Začal som s tromi výbornými a vyčerpávajúcimi židovskými encyklopédiami.